

Lucyna Szadkowska

Dąbrowa, pow. Namysłów

Informator Archeologiczny : badania 8, 57-58

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

oraz obiekt 786 - gdzie na przestrzeni około 6 m² wystąpiły nieprzepalane kości ludzkie przemieszane z kośćmi zwierzęcymi, niewielką ilością ceramiki i kamieni. Układ kości w tym obiekcie był bezładny.

Charakter pozostałych pochówków jak i materiał ceramiczny i metalowy /zwoje i skręty z drutu brązowego, fragmenty szpil i bransolety brązowe/ nie zmieniają chronologii ustalonej na IV-V okres epoki brązu.

Prace wykopaliskowe w Chodorówce zostały zakończone.

CZAJOWICE
Stanowisko I

patrz
neolit

CZEKANÓW, pow. Sokółów Podlaski

patrz
wczesne średniowiecze

DĄBROWA, pow. Namysłów

Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadziła dr Lucyna Szadkowska. Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury lużyckiej III-IV okres epoki brązu.

Badaniami ratowniczymi objęto część cmentarzyska w dużej mierze zniszczonego na skutek orki oraz naturalnej erozji. Ślady cmentarzyska dają się powierzchniowo uchwycić na szczytowej partii płaskowyżu morenowego o zasięgu około 11 arów.

Stanowisko usytuowane jest na południowy wschód od nowego cmentarza komunalnego tuż przy drodze Dąbrowa Kuźnica.

Przebadano 140 m², na których wyeksplorowano 25 grobów i jedną jamę paleniskową /numeracja grobów od 22-46/.

Okolo 65% zbadanych grobów była zniszczona bądź poważnie uszkodzona. Skorupy większych naczyń grobowych wystąpiły już w warstwie ornej. Lepiej zachowane pochówki zalegały na poziomie 0,50 - 0,70 m. Wszystkie groby zawierały pochówki ciałopalne, popielnicowe, 7 posiadało obstawę kamienną, składającą się z kilku lub kilkunastu kamieni ułożonych nieregularnie, tworzących rodzaj bruku, bądź formujących prostokątne skrzynie kamienne. Wśród tych ostatnich szczególnie oryginalną formę stanowi grób 32. Posiadał on prostokątną, regularną obudowę wykonaną z kamieni /15 sztuk/ w paru przypadkach celowo spłaszczonych. Uwagę zwracają 2 luki naprzeciw-

legie usytuowane w zwartym układzie kamiennej ściany północnej i południowej. Zewnętrzne wymiary obstawy wynoszą 1,80 x 1 m, wewnętrznej 1,20 x 0,60 m.

W obiektach dobrze zachowanych, stwierdzono wyraźne zarysy jam grobowych, przeważnie zorientowanych osią dłuższą po linii północ-południe.

W grobie 33 wystąpiły dwie, dużych rozmiarów popielnice, przy czym jedna z nich wypełniona była spalonymi szczątkami osobnika dorosłego, w drugiej znaleziono jedynie pojedyncze kości. Najprawdopodobniej mamy tu do czynienia z pochówkiem symbolicznym.

W wyposażeniu grobów nie zauważono zróżnicowania. Inwentarz pochówków składa się przeciętnie z 4-8 naczyń. W 6 grobach wystąpiły inne wyroby w postaci grzechotek, ozdób brązowych i z kości. Wśród ceramiki grobowej wyróżniają się takie formy jak wazy dwustożkowe do połowy schropowane bądź gładkie na całej powierzchni, misy profilowane, dzbanki, czarki, kubki, amfory, czerpaki.

Pozostałości palenisk zlokalizowanych w sąsiedztwie jam grobowych można wiązać z paleniem ognisk ofiarnych.

DROCHLIN, pow. Włoszczowa
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

DZIEDZICE, pow. Myślibórz
Stanowisko 4

patrz
wczesne średniowiecze

FURMANY, pow. Tarnobrzeg
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Ewa Waszkowska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Piąty sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne grupy tarnobrzegskiej kultury łużyckiej /schyłek III, IV i V okresu epoki brązu/.

Badania prowadzone w południowo-zachodniej części stanowiska. Ustalono zasięg cmentarzyska z wyjątkiem jego północno-zachodniej części. Odkryto 44 groby ciałopalne popielnicowe /nr 266-310/. Większość z nich reprezentuje pochówki najstarsze na cmentarzysku. Na podstawie ceramiki i ozdób brązowych niektóre z nich można datować na schyłek III okresu epoki brązu jak również na IV i V okres tej epoki.